

Joulutervehdys 2014 Vantaan Metsolasta

Armon vuosi 2014 on pikku hiljaa umpeutumassa. Eipä sitä vuosi sitten arvannut, millaiseksi tämä maailma muuttuu näin lyhyessä ajassa. Meikin olemme saaneet jälleen kerran nauttia lukuisista uusista elämyksistä. Toki monet vuosia pinnalla olleet harrastuksemme, työmme ja laaja tuttavapiiri ovat täyttäneet pääosan viikottaisista askareistamme. Kalevin arki täyttyy metsäpirttiläisyyden vaalimisesta. Aamusta aamuun, päivästä toiseen, viikosta viikkoon hän jaksaa ahertaa noiden asiakirjojen parissa. Pirkko virkistyy joka toinen viikko työmaalla, ja joka toisen viikon hän kerää kotosalla voimia uuteen työviikkoon. Ja vauhtia ja eloa elämänrytmiin tuovat kuusi vunukkaa, jotka ilahduttavat äijän ja mummon arkea viikottain. Ja kovin on tuttu tuo ilmaisu: 'haluan yökylään'!

Kevätkaudella koimme jotain aivan uutta, kun suuntasimme pääsiäisen aikaan kulkumme **Espanjaan**. Se oli meidän ensimmäinen lomamatkamme 'aurinkorannoille', ilman järjestämis- tai muutakaan vastuuta, vain oleskelemaan ja nauttimaan lämmöstä. Toki matkamme vetonaulana toimivat Pauli (metsäpirttiläinen) ja Tarja (kivennappoinen), jotka pitivät meistä huolta matkamme aikana. Oli hieno matka täynnä uusia kokemuksia. Kiitokset unelmalomasta!

Kalevi innostui vuosi sitten **geneettisestä sukututkimuksesta** ja otti itsestään näytteen isälinjan selvittämiseksi. Karjalainenhan hänen isäpolvensa toki oli. Kun sitten tulokset tulivat, kävikin ilmi, että isäpolvi olikin savolaista perimää! Tuosta murheesta on toki selvitty vuoden mittaan. Mutta yllättävää oli todeta, kuinka juuret ovat Afrikassa asuneessa 'Aatamissa', jonka eräs poikapolvihaara oli siirtynyt aikoinaan Lähi-Idän kautta Kiinaan ja sieltä sitten pohjoista reittiä Uralin vuoriston yli tänne Pohjolan perukoille. Tuon näytteen tulosten jälkeen on uusia kaukaisia sukulaisia löytynyt viikottain, muutamat niistä yllätyksiä täynnä.

Venäjän puolella kävimme seitsemän kertaa. Kohteena olivat luonnollisesti **Metsäpirtti** ja **Kivennapa**. Metsäpirtissä juhlimme jälleen pitäjäjuhlia. Keväällä Kalevilla oli todella mielenkiintoinen matka kotiseudulle, kun Pohjanmaalta saapui kolme sotahistoriasta kiinnostunutta perinnemiestä (Raimo Nissinen, Jorma Jokisalo ja Matti Mäkelä), joiden kanssa kuljimme Metsäpirttiä jatkosodan aikana puolustaneen Ermei Kannisen joukko-osaston vastuulla olleen **19 Pr:n** rintamaosuuden Räikkölästä Lumisuon kautta Tappariin. Iloksemme olemme todenneet, että ainakin toistaiseksi myös ystävyysuhteemme metsäpirttiläisiin ovat toimineet. Sikäläinen historianutkija Boris tarjosi viime käynnillämme kaksi aivan uutta venäläistä kirjaa talvi- ja jatkosodasta. Pirkko oli tyytyväinen, kun molemmissa kirjoissa oli käytetty runsaasti oman työpaikan aineistoa (SA-kuvat). Ja Aleksei on auttanut Kalevia joka käänteessä.

*Joulutervehdys Kivennavan Pihlasiin
jatkosodan ajalta*

Elokuun alussa kävimme Raivola-seuran kotiseutumatkalla. Matkan pääkohteina olivat **Haapalan** ja **Lintulan naisluostarit**. Haapalan luostari toimii pääluostarina. Siellä olivat käynnissä laajennustyöt. Oli todella ilahduttavaa havaita, kuinka kivennapalaisille tärkeä Lintulan luostari oli lähes valmis ja saneeraustyö oli toteutettu vanhojen valokuvien pohjalta entiseen asuunsa. Matka oli myös henkiseltä sisällöltään antoisa, kun matkalle osallistunut emeritus piispa Kalevi Toiviainen valotti matkan aikana Karjalankannaksen uskonnollisia oloja menneiden vuosisatojen aikana. Irina Kapelian järjesti mallikkaasti luostarikäynnit ja keskustelut luostarien johdon kanssa.

Venäjänkielen opiskelua olemme molemmat jatkaneet. Vaikeatahan tuo on edelleen, etenkin Kaleville, mutta pikku hiljaa sanavarasto laajenee ja helppojen sanojen ääntäminenkin alkaa onnistua. Ehkäpä ensi kesänä Kannaksella jo tarinointikin onnistuu entistä helpommin.

Näkymä terassiltamme Päijänteelle. Taustalla vasemmalla Kärkisten silta.

Ja kahden vuoden tauon jälkeen pääsimme vihdoin myös omalle **kesämökille**. Esa laittoi uuden moottorin ajokuntoon. Vietimme siellä kaikkiaan kolmisen viikkoa nauttien Päijänteen maisemista, Kunnostamistahan tuo oma pihapiirimme toki edellyttää. Ehkäpä tuleva kesä tarjoaa siihen mahdollisuuden. Toivottavasti saamme ainakin toimivan terassin. Vunukat odottavat pääsevänsä veneilemään ja ennen kaikkea uimaan. Ja Keijo haluaa kalastella omalla virvelillä sekä kokea verkkoja suuren kalansaaliin toivossa.

Alkusyksystä **Kalevi** kävi myös nuoruutensa oppi-isän, Mantsinsaareissa syntyneen lintutohtori Valto Peiposen kesämökillä. Tuon viikon aikana muisteltiin nuoruuden tapahtumia ja pohdittiin elämän kiertokulkua menneiden vuosikymmenien aikana. Oli mieleenpainava kokemus. Kiitokset Valtolle!

Yhtään uutta kirjaa ei vuoden aikana syntynyt. Mutta varsin kunnioitettava määrä karjalaista tietoutta näki päivänvalon sosiaalisessa mediassa (facebook, Metsäpirtti ja Kivennapa ryhmät).

Pirkko on vuosikymmenien tauon jälkeen innostunut kädentaidoista. Lukuisat ovat olleet ne työpäivät, joiden jälkeen hän on viettänyt aikaa erilaisissa käsityötapahtumissa. Ja kotona virkkuukoukku ja neulepuikot ovat olleet käytössä aina, kun vain kädet kännykästä ovat vapautuneet. Pirkon jalat ovat edelleen kovin kipeät, samoin tapaturmassa muutama vuosi sitten vaurioitunut

nilkka. Edessä on toivottavasti polvileikkaus.

Pirkko jatkaa työuraa puolustusvoimissa. Työpaikka siirtyi kuukausi sitten Sörnäisistä Tuusulaan, perinteisen taistelukoulun tiloihin. Siellä luonnon ja kulttuurin keskuudessa Pirkon työura päättynee ensi vuoden syyskuun alussa.

Omat aikuiset lapsemme perheineen asuvat yhä edelleen varsin lähellä, joten meillä on suuri ilo saada viettää yhteistä aikaa tavan takaa. Ainoat muutokset heillä tämän vuoden aikana ovat Esan ja Angelinen muutto Tapiolasta Espoon Soukkaan. Vunukat ovat toki taas vuoden vanhempia; heistä Keijo jo tokaluokkalainen ja Ullakin jo puolitoistavuotias pikku neiti.

Pirkon Liisa-äiti edustaa yksin esipolveamme ja viettää usein aikaa kanssamme.

Odotamme parhaillaan joulun tuloa. Arvatenkin saamme **aattoillaksi** koko jälkikasvumme kylään, ehkä myös yökylään. Kunpa vain sitä ennen tulisi riittävästi lunta, jotta saisimme temmeltää vunukoiden kanssa pihamaalla ja rakentaa vaikkapa lumilinnan valoineen jouluaattoillan ratoksi.

Rauhallista ja siunattua joulunaikaa sekä onnellista uutta vuotta toivottaen

Pirkko ja Kalevi